

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πᾶσα αἴτησις δεκτὴ ὑπὸ ἰδιω-
τέραν συμφωνίαν.

Αἰτήσεις ἀπευθυνταί :
Ἐφημ. « Ἀνάστασις » Ἀργοστολίον.

Συντάκτης
Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
Ἔτος . . Δραχ. 10.
Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.
Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ

Θαρρεῖτε Ἐργᾶται ! οἱ χαλύβδινοι μῦς Σας καὶ αἱ ἀτρόμητοι καρδίαι Σας θὰ συντρίβουν τοὺς χαλκίνους καὶ σιδηροὺς Αἰῶνας.

Ἡ εὐγενὴς ιδέα, τὴν ὁποίαν θερμαίνετε εἰς τὰ εὐ-
ρέα στήθη σας προχωρεῖ ! προχωρεῖ καὶ νικᾷ.

Ἡ Εὐρώπη κλονίζεται καὶ οἱ Ἀρχοντες τῶν ἐγ-
κληματικῶν Αἰῶνων τρέμουσι καὶ ὀρῶνται.

Ἄρροι λύτσης καὶ μανίας περιρρέουσι τὸ Τίγριον
στόμα τῶν ἀθροισμάτων τούτων Τυράννων.

Βλαστημῖαι καὶ δαιμονισμένοι κρότοι λογχῶν καὶ
τηλεβόλων ἀκούονται ἐν τῇ παρασκευαζομένῃ ἀμύνῃ
ὑπὸ τῶν Ἐστεμμένων τούτων Φερετροποιῶν οἵτινες ἐπὶ
ἀπείρους ἤδη αἰῶνας ὀδηγοῦσι τὴν ἀνθρωπότητα, διὰ
τοῦ μεγάλου καὶ τρομεροῦ φερέτρου των ὅπερ καλοῦσι
Καθεστῶς, εἰς τὰ Βασιλεία τοῦ θανάτου, τοῦ σκότους
καὶ τῆς κολάσεως.

Ἐμβρόντητοι ἐκ τῶν γεγονότων οἱ συντηρητικοὶ νε-
κροθάπται Βουλευταὶ τῆς Μεγάλης Ἀλβιῶνος ιεσσαρά-
κοντα παρὰχωροῦσιν ἔδρας (1) εἰς τοὺς μεγαλοφύλους
υἱοὺς τῶν ἐργατικῶν Τάξεων ! οἱ συνήγοροι τοῦ Συν-
τηρητικοῦ Κόμματος αἰσθάνονται βαρὺ τὸ λάκτισμα
τοῦ Λαοῦ καὶ βαρύτερον ἀφίνει γδοῦπον ἢ πτώσις τοῦ
Βάλφουρ (2) ὁ Τσάμπερλαιν τὴν τελευταίαν αἰσθάνεται
πνοὴν (3) τοῦ ἀχρείου καθεστῶτος καὶ ἀπέλπιδα ἐκβάλ-
λει ἱκεσίαν ὅπως μὴ ἀκούῃ τὴν φωνὴν τῶν Θεῶν Σο-
σιαλιστῶν καταδικάζουσιν εἰς θάνατον τὸ κράτος τῶν
χρηματιστῶν (4).

Περιδεεῖς καὶ πελιδνοὶ οἱ Γερουσιασταὶ τῆς Γαλλί-
ας ποιοῦσιν θέσεις ἵνα καθίσωσιν θριαμβευτικῶς ὁ Φλε-
σιέρ καὶ ὁ Δελλώμ (5).

Περὶ τρεμὸς καὶ ὀργίλος ὁ Κάλτσερ παρατάσσει στρα-
τιάς καὶ Πρώτους στρατηγούς ἀπειλῶν καὶ δεικνύων
τὸν γρόνον του εἰς τὰ ἀπειρα τάγματα καὶ συντάγμα-

τα τῶν Ἀρμήρων Σοσιαλιστῶν τοῦ Βερολίνου (6) ἀ-
παντῶντων τούτων διὰ τῶν λέξεων ἔνωσις, ἰσότης
δικαιωμάτων—Ἐμπρός !

Παντοῦ εἰς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου ὑψοῦται ἡ Ἐρυ-
θρὰ Σημαία τοῦ Σοσιαλισμοῦ καὶ ἐργάζεται ἡ τρο-
μερὰ σκαπάνη τῆς Ἀδελφότητος, τῆς Ἐλευθερίας,
τῆς Ἰσότητος.

Ὁ Χρυσοὺς αἰὼν ἀνανεοῦται ἡ Δικαιοσύνη ἐπι-
στρέφει εἰς τὴν γῆν μὲ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς
ζωῆς καὶ νέα γενεὰ κατεβαίνει ἀπὸ τὸν Οὐρανόν, οἱ
ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΑΙ ! καὶ νέον Καθεστῶς Νομοθετεῖται
διὰ τὴν Ἀνθρωπότητα, ὁ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ !

ΣΗΜ. (1) Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ἐν Ἀγγλίᾳ οἱ
ἀντιπρόσωποι τῶν ἐργατικῶν τάξεων ἐκέρδισαν τεσσαράκον-
τα ἔδρας (2) ὁ Βάλφουρ ἄρχηγός τοῦ Συντηρητικοῦ κόμμα-
τος ἀπέτυχε ἀπὸ Βουλευτῆς (3) ὁ Τσάμπερλαιν διάσημος
Συντηρητικὸς διέτρεξε τὸν ἐσχάτον κίνδυνον μόλις δια-
σωθεὶς ἐκ τῆς μανίας τοῦ ἐργατικοῦ καὶ Σοσιαλιστικοῦ κόμ-
ματος (4) οἱ Σοσιαλισταὶ καὶ φιλελεύθεροι παντοῦ ἦσαν πε-
ριφανῇ νίκῃν καταδικάζουσιν τὴν πορείαν καὶ τὴν πολιτι-
κὴν τῶν Συντηρητικῶν (5) εἰς τὰς τελευταίας ἐν Γαλλίᾳ
ἐκλογὰς ἐπέτυχον ὡς Γερουσιασταὶ οἱ Φλεσιέρ πρόφρων Δῆμαρχ-
ος Μασσαλίας καὶ Δελλώμ εἰς τὸν Νομόν Ἐρὸ Σοσιαλισταί.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ.

Τὰ θεμέλια πάσης Κοινωνίας δύναται τις νὰ εἴπῃ
ἀνεπιφυλλάκτως ὅτι κρατεῖ εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἡ Δικαι-
οσύνης, Αὐτὴ ἐπομένως εἶνε ὑπόχρεως, ὡς ἐκ τῶν καθη-
κόντων τῆς νὰ ἐφοδιάζῃ τοὺς πολίτας μὲ τὸν μῦτον τῆς
Ἀριάδνης διὰ τοῦ ὁποίου θὰ δυνηθῇ ὁ πολίτης ἔστω
καὶ Θησεύς νὰ ἦναι νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ ἀδιεξόδου λαβυ-
ρίνθου ὃν δημιουργοῦσιν αἱ κοινωνικαὶ συνθήκαι ὑφ' ἃς
ζῇ πᾶν ἄτομον καὶ πᾶσα Κοινωνία ὑπὸ τὸ σημερινόν
καθεστῶς.

Ἀλλὰ ὡς πρὸς τοῦτο δὲν εἶνε ἀρκετὸν νὰ περιμένῃ

αὕτη ἵνα ἡ σύμπτωσης καὶ ἡ καλὴ θέλησις ἑνὸς διαβάτου τῆς ἀνοίξεῖ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ οὕτω ἀνακαλύψῃ τοὺς δραστὰς οἵαςδὴποτε πράξεως— Κατὰ τὴν γνώμην μας ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς, ὁ κ. Ἀνακριτὴς εἶνε περιστάσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἐνεργοῦσιν χρὴ Ἀστυνομίου, ἐνωματάρχου, ἀστυφύλακος· τρέχουσι παντοῦ ἅμα τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ ἐγκλήματος ἐνεργοῦσιν ἐρεῦνας, ἀνακρίσεις, συλλαμβάνουσι μίαν κλωστήν, μίαν λέξιν, μίαν ἑντίδα, μίαν σύμπτωσιν καὶ ταῦτα ἀμέσως ἀκαριαίως ἀστραπηδόν.

Πρὸ τούτων ὅλων, ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ἡ ὁ κ. Ἀνακριτὴς, καὶ πρὶν ἢ συμβῇ ἐγκλημάτι εἶνε ὑπόχρεοι, οὐχὶ ἐκ τῶν τύπων τοῦ Νόμου ἀλλ' ἐκ τῆς οὐσίας τῶν ἑαυτῶν καθιζόντων καὶ ἐκ τῆς ἀμίλλης ἣν ὀφείλουσι νὰ ἔχωσιν εἰς τὰς συνειδήσεις των, νὰ γνωρίζωσι, μέσον τῆς Ἀστυνομικῆς καὶ καταδιωκτικῆς ἐξουσίας, τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος κλέπτας καὶ κακοποιούς, τοὺλάχιστον εἰς τὰς μικρὰς πόλεις, καὶ τότε εἰς τὴν πρώτην περίστασιν τοῦ ἐγκλήματος καὶ γνωρίζουσι νὰ ἐργασθῶσιν ἀσφαλῶς πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν δραστῶν μιᾶς πράξεως καὶ πρὸς ἐνέργειαν προληπτικῶν μέτρων κατὰ τῶν ὑπόπτων προβαίνωσι χωρὶς νὰ εὐρίσκωνται εἰς τὸν κίνδυνον νὰ προξενήσωσιν ἀδίκημα κατὰ ἀθῶων καὶ πτωχῶν πολιτῶν.

Δὲν δυνάμεθα, μὲ ὅλην τὴν ἐκτίμησιν ἣν ἔχομεν διὰ τὴν ἐντιμότητα καὶ τὸ ἀνεπηρέαστον, τοῦ τε κ. Εἰσαγγελέως καὶ τοῦ κ. Ἀνακριτοῦ παρὰ νὰ μεμφώμεν τοὺτους διὰ τὴν διαπόμπευσιν καὶ τὸν ἐξευτελισμὸν ὃν προσήψαν εἰς πολίτας ἀθῶους καὶ οὐδέποτε δώσαντας δείγματα διὰ κλοπᾶς ἢ παρεμφερεῖς ἐπινειδίστους πράξεις—ἤρχεσε ὅτι ὁ Μπίνης ἐγνώριζε ὡς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός του νὰ ἀνάπτῃ καὶ νὰ σβύνη τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς διὰ νὰ συρτῇ ὀπισθάγκωνα δεμένους! ἤρχεσε ὁ δυστυχὴς Ἀγούδιμος ὅτι ἐντροπὰ ὑπὲρ τὸ δέον εἰς τὸ ρευστὸν τὸ εὐφραίνον καρδίας, ἵνα ἀγόμενος ἐνώπιον τῆς Θεμίδος εἰς ἀπολογίαὶν διακωμωδῇ ἐν τῇ μέθῃ του καὶ γραφεῖα καὶ δικαστικὰς ὀξυδερκείας, ἤρχεσε τέλος πάντων τὸ ἐν ἐλάττωμα τοῦ ἑνὸς ἢ ἡ γυμνία τοῦ ἄλλου ἢ τὸ ὄνειρον ἑνὸς γραῖδιου νὰ ἀγάγῃ εἰκοσάδα πολιτῶν πομπωδέστατα καὶ σκληρότατα δεδεμένων εἰς τὰς φυλακάς! τὴν ἡμέραν τῶν Φώτων! καὶ δὲν ἐξητάσθη ἂν τοὺς ἐπερίμενον τὰ παιδιὰ τους πεινῶντα καὶ κλαίοντα ἢ ἂν αἱ ῥακένδυται γυναῖκες των ἐξωθοῦντο τοιοῦτοτρόπως ἐκ τοῦ φόβου καὶ τῆς ἀνάγκης εἰς ἐγκλημα στυγερότερον καὶ ἐπικινδυνότερον χιλίων κλοπῶν. Καὶ δὲν ἐξητάσθη ἂν οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι οὕτω διαπομπευόμενοι ἔχανον τὴν ὑπόληψιν τῆς Κοινωνίας καὶ τὸ ψωμί των ἀκόμη καὶ οὕτω ἐνῶ ἦσαν ἀθῶοι μετεβάλλοντο αἰφνης ὑπ' αὐτῆς τῆς Δικαιοσύνης εἰς πραγματικοὺς ἐγκληματίας—χρηάζεται προσοχή! χρηάζεται νὰ βλέπῃ ἡ Δικαιοσύνη περισσότερο τὸ μέλλον ἀπὸ τὸ παρὸν καὶ χρηάζεται νὰ προλαμβάνῃ τὸ πταῖσμα χωρὶς νὰ δημιουργῇ ἐγκλημα καὶ χρηάζεται νὰ τιμωρῇ τὸ ἐγκλημα χωρὶς νὰ δημιουργῇ σειράν ἐγκλημάτων! Αὐτὰ χρηάζονται νὰ γίνωνται

ὑπὸ τῆς Δικαιοσύνης! καὶ ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἐχρηάζονται νὰ λεχθῶσι διὰ τὴν Δικαιοσύνην.

Παρακαλεῖσθε κ. Συντάκτα τῆς «Ἀναστάσεως» νὰ δημοσιεύσῃτε τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν μας.

Μετ' ἐξαιρέτου ὑπολήψεως.

Σ. ΑΡΣΕΝΗΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. Μ. ΑΝΤΥΠΑΝ.

«Ἐὰν δὲ ἀμαρτήσῃ εἰς σέ ὁ ἀδελφός σου ὑπάγε καὶ ἐλεγξον αὐτὸν μετὰ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου· ἐὰν σοῦ ἀκούσῃ ἐκέρδισας τὸν ἀδελφόν σου· ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, πάλαι μετὰ σοῦ ἔτι ἓνα ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα. Ἐὰν δὲ παρκούσῃ αὐτῶν, εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρκούσῃ, ἔστω σοι ὥσπερ ὁ ἐθνικός καὶ ὁ τελώνης.»

Χριστός.

Ὡς παρατηρεῖτε κ. Ἀντύπα εἰς τὴν ἀνωτέρω περικοπὴν τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου, ὁ Χριστὸς τοῦ ὁποίου τὰς ἀρχὰς ἀσπαζόμεθα φαίνεται νὰ εἶνε ὀλίγον ἐπεικὴς καὶ διδακτικὸς, ὑποδεικνύων εἰς πάντα ἄνθρωπον καὶ ἰδίως εἰς τοὺς γνωστικούς, τὸν τρόπον τῆς διορθώσεως τοῦ ὁμοίου του. Δὲν ὑποδεικνύει, ἐὰν ἀπαξ ὁ ἄνθρωπος ἀμαρτήσῃ, νὰ τοῦ ζητῶμεν ἱκανοποίησιν, διότι τότε δὲν θὰ ἐλέγετο Διδάσκαλος ἐπεικειᾶς. Καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν καὶ Σεῖς παρεκλίνατε τῆς ὁδοῦ ἀπέναντι τοῦ ἡθικοῦ Νόμου καὶ δὲν ἐσυμμορφώθητε νὰ πράξητε ὅτι εἰς τὴν ἀνωτέρω περικοπὴν διδάσκει ὁ Χριστὸς, πρέπει λοιπὸν καὶ ἡμεῖς νὰ σὲ ἀποκηρύξωμεν διὰ τόσον ἀτήμαντο λάθος, ἀφοῦ εἶνε φυσικὸν εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ λανθάνῃ; πρέπει ἀπλῶς νὰ σοὶ ὑποδείξωμεν τὸ λάθος Σου ὡς διδάσκει ὁ Χριστὸς καὶ συναισθανόμενος τοῦτο βεβαίως θὰ τὸ διορθώσῃς. Ἄλλ' ὑποθέτω ὅτι θὰ ἐβιάζετο νὰ δημοσιεύτῃς τὸ ῥητὸν τοῦ Ἀριστοφάνους «Πορδὴ ἀδιέξωδος κλ.»

Εἰς μόνον ἡδυνήθη ἐν τῷ Κόσμῳ τοῦτο νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἐνίκησε τὸ λάθος ὁ καρτερικὸς καὶ γλυκύτατος Χριστὸς καὶ ὡς ἐλπίζομεν θὰ ἔλθῃ ἡμέρα καθ' ἣν ὁ ἀτελής ἄνθρωπος θὰ συντρίψῃ τὴν ἀμαρτίαν κλίνον τὸ γόνυ ἐμπροσθεν τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς τελειοποιήσεως τοῦ ἀνθρώπου.

Πᾶς τις ἀναγνωρίζει ὅτι εἶνε ἐγκλημα δι' ἑναὶ Κοινωνιστὴν, δρῶντα διὰ τὴν Μεγάλῃν Ἰδέαν ἥτις ἀντιπροσωπεύει τὴν ὁμοούσιον καὶ ἀδιαίρετον Τριάδα «Ἰσότης Ἀδελφότης Ἐλευθερία» ἣν ὁ Χριστὸς ἐκήρυξε, νὰ φάλλῃ ὕμνους καὶ ἐμβατήρια πρὸς ἐξουσίας τῶν ὁποίων ὁ σκοπὸς ἀντιστρατεύεται εἰς τὴν Ἐλευθερίαν, Ἀδελφότητα, Ἰσότητα.

Ἐὰν ὅμως ληρῇ ὑπ' ὅψιν ὅτι εἰς οἶος δὴποτε κοινωνιστῆς ἐν ἐξαιρετικαῖς περιστάσεσι εὐρισκόμενος καὶ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΜΕΣΟΓΥΡΙΟΥ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ

μᾶλλον ἐξ ἑξέως ἐφάλλεν ἕνα οἰονδήποτε ὕμνον εἶτε πρὸς τὸν Δία εἶτε πρὸς ἕνα θρόνον μὴ σκοπῶν ἄλλο τι παρα νὰ φαιδρύνῃ τοὺς παρισταμένους καὶ νὰ προσφέρῃ λατρείαν εἰς τὴν φωνητικὴν μουσικὴν, τότε ὁ Κοινωνιστὴς οὗτος εἶνε ἄδικον νὰ λαμβάνῃ μομφὴν δημοσίᾳ ὅτι ἀρνείτε τὴν ἑαυτοῦ συνειδήσιν καὶ ὅτι καίει λιθάνι εἰς τὰ εἰδωλα ἢ τοὺς θρόνους.

Νομίζω ὅτι τὸ ἀνευ σκοποῦ πταῖσμα δὲν πρέπει νὰ τιμωρεῖται δι' ἐγκλημάτων ἐσκεμμένου καὶ ἀκόμη πιστεύω ἀδιστακτικῶς ὅτι οἱ λόγοι τοὺς ὁποίους τυχαίως, εἶτε ἔμμετροι εἶνε οὗτοι εἶτε πεζοὶ, ῥίπτει τις δὲν πρέπει νὰ χωρίζουν δύο καρδίας εὐρισκομένας ἐντὸς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ιδέας καὶ συνδεομένας ἀρρήκτως διὰ τοῦ παρελθόντος τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος.

Ἐξακολουθεῖς νὰ μὲ κρίνης ἐγκληματίαν; Συμμορφώθητι μὲ τὸ ῥητὸν τοῦ Χριστοῦ ὅπερ εἶνε ἡ κεφαλὴ τῆς ἐπιστολῆς μου. Ἐάν ὅμως ἐφάνης ὑπὲρ τὸ δέον αὐστηρὸς καὶ βίαιος συμμορφοῦμαι ἐγὼ πρὸς τοῦτο καὶ σὲ συγχωρῶ διὰ τὴν ἄδικον ὕβριν ἣν μοι προσήψας.

Ὁ ἀδελφός σου

Σ. ΑΡΣΕΝΗΣ.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΣ.

Συντηρητικὸς— (ἐν ἀπελπισίᾳ καὶ ὀργῇ) Τί κατὰς τις! τί ἐλεεινότης! Τὸ Ἀργυστολί κατήντησε ἐστία κλεπτῶν καὶ κακοποιῶν στοιχείων. κλοπαὶ ἐπὶ κλοπῶν καὶ συνεχεῖς διαρρήξεις οἰκιῶν καὶ καταστημάτων, αἱ ἡμέραι τοῦ παρελθόντος μὴνός καὶ τοῦ ἰσταμένου ἀποτελοῦσιν ἕνα κομβολόγιον ἐγκλημάτων ἐκ τῶν προστύχοντων καὶ μᾶλλον ἐπονειδίστων.

Προοδευτικὸς— Ε! φίλε μου, ὅταν βλέπῃς εἰς τὸν οὐρανὸν νὰ συσσωρεύωνται νέφη πρέπει, ἂν ἔχῃς τὸν κοινὸν νοῦν, νὰ περιμένῃς βροντὰς ἀστραπὰς καὶ βροχές, ἐν ἄλλαις λέξεις θέλω νὰ εἶπω τὸ ἐξῆς:

— Εἰς Κοινωνίαν τῆς ὁποίας τὰ ἐξέχοντα μέλη ἀδρανοῦσι μὴ φροντίζοντα δι' ἄλλο τι εἰμὴ μόνον διὰ τὸ ἴδιον ἄτομον καὶ τὸν πλουτισμὸν ἢ τὴν αὐστηράν φύλαξιν τοῦ χρηματὸς τῶν,

— Εἰς Κοινωνίαν ἐκ τῆς ὁποίας ἐξέλειψε ἡ ἐργασία καὶ ἐνεκρώθη τὸ ἐμπόριον καὶ ἔσθυσεν ἡ νευτυλία καὶ εἰς τὰ σπάρρανα εὐρίσκεται ἡ βιομηχανία,

— Εἰς Κοινωνίαν τῆς ὁποίας τὰ μορφωμένα καὶ πλούσια μέλη δὲν μεριμνῶσιν οὔτε διὰ τὴν ἡθικὴν οὔτε διὰ τὴν διανοητικὴν πρόοδον οὔτε ἐκυτῶν οὔτε τῶν συμπολιτῶν τῶν,

— Εἰς Κοινωνίαν εἰς τὴν ὁποίαν οἱ μὲν πένητες καὶ ἀμειβεῖς ἀσφραίνονται ὡς κυνηγετικοὶ κῶνες ποῦ εἶνε ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἀργυρὸς, οἱ δὲ πλούσιοι καὶ ἐγγράμματοι κρατοῦντες τὸ καλὸν καὶ τοὺς ἐκείστην πρῶτον ὡς μόνον σκοπὸν τοῦ βίου τῶν ἑαυτῶν νὰ ἐπισκεπτόνται τὸν Τσατσέλην (ἰχθυοπώλην) καὶ τὸν Ἀττούλην (κρεοπώλην).

— Εἰς τοιαύτην Κοινωνίαν, ἐγκαταληφθεὶσαν εἰς τὴν

τύχην τῆς καὶ ἀφαιεῖσιν δούλην τῶν περιστάσεων, τί φασιν κώτερον παρὰ νὰ ἔχωμε σειρὰς κλοπῶν καὶ τραυματισμῶν καὶ σειρὰς δολοφονιῶν καὶ φόνων αἰρίων;

— Τί περιμένομεν ἀπὸ πεινῶντας γυμνοὺς καὶ ἀμειβεῖς;

Συντηρητ.— Ὡστε Σὺ τὸ εὐρίσκεις φυσικὸ πῶς ἐκλάπη ὁ Χάλδης, ὁ Γερμενῆς, ὁ Ἀντύπας καὶ ἐτραυματίσθη ὁ Σκαρλάτος καὶ ὁ χωροφύλαξ;

Προοδευτ.— Μπᾶ; καὶ τί παρῶξεν; βρῖσκετε Σεῖς εἰς τοῦτο; ὁ μὲν Χάλδης ἐκλάπη διότι ᾔθελε, διότι μάλιστα ἐνεύργησε μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις διὰ νὰ κλαπῇ, διότι τυφλωθεὶς ἀπὸ τὸ ἴδιον πείσμα καὶ συμφέρον μετεχειρίσθη πᾶν μέσον πρὸς ἐκδιώξιν ἐνὸς καλοῦ δραστήριου φιλοκινδυνου Ἀστυνόμου τοῦ κ. Μακροῦ ὅπερ ἐάν δὲν συνέβαινε δὲν θὰ ἐκλεπτετο οὔτε ὁ κ. Χάλδης ἀπὸ τοῦς κακοποιούς οὔτε ἡ φτωχολογία ἀπὸ τὸν κ. Χάλδην διὰ τῆς μεθόδου τοῦ ἀφῆ-του ψωμιοῦ, οὔτε ἀκόμη οἱ κ. κ. Νομοθετεῖται θὰ ἐγίνοντο συνεργοὶ κακῶν καὶ ὑπηρετεῖται συμφεροντολόγων (ἂν αὐτοὶ δὲν ᾔθελον δὲν ἔφρουγε).

Συντηρητ.— Ὡστε κατὰ τὴν κρίσιν Σας ὁ κ. Χάλδης καὶ οἱ κ. κ. Βουλευταὶ εἶνε οἱ ἡθικοὶ συνεργοὶ τῆς κατ' αὐτοῦ ἐνεργηθείσης κλοπῆς;

Προοδευτ.— Ἐτσι λέγουν τὰ πράγματα, ὁ κ. Χάλδης ἔχων βοηθοὺς τοὺς βουλευτὰς ἐπῆγε νὰ κλέψῃ τοὺς ἄλλους καὶ ἔτυχε ν' ἀρπάξῃ καὶ τὴν σκουφίαν του! τὸν πῆρε ὁ φόρος βλέπει; ὁποῖος σκάπτει τὸν τάφον τῶν ἄλλων σκάπτει καὶ τὸν ἰδικόν του καυμὴν φορὰ!

Συντηρητ.— Πολὺ καλὰ! μὰ καὶ ὁ Γερμενῆς;

Προοδευτ.— Α! ἐδῶ σὲς ἐπερίμενε: Τί κάμνει ὁ Γερμενῆς; πωλεῖ τὴν ζάχριν 70 λεπτὰ ἐνῷ τὸ συνάλλαγμα κατῆλθεν τόσον χυμῆλζ ὥστε καὶ ἡ ζάχρις καὶ ὅλα τὰ ἀποικιακὰ εἶδη τὰ ὁποῖα πωλεῖ οὗτος ἔπρεπε πρὸ πολλοῦ χρόνου νὰ υποτιμηθῶσιν! τὸ ἔπραξε; ὅχι! λοιπὸν τοῦτο εἶνε ἴσον τοῦ ῥήματος κλέπτω-κλέπεις-κλέπτει, δηλ: ὁ κ. Γερμενῆς ἐκλεπτε τοὺς κατ'ἐκείνην καὶ ἐδημιούργει εἰς αὐτοὺς στενοχωρίαν ἥτις ἐπιτέλους ἐξέσπασε καὶ εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὴν στέγην του.

Συντηρητ.— Ἐν ἄλλαις λέξεσι λέγετε ὅτι, ἐάν μὴ ἡ ἐκμετάλλευσις ἐνῆργετο εἰς βαθμὸν δυνάμενον νὰ χαρακτηρίσῃ ταύτην κλοπὴν καὶ αἰτίαν πένις καὶ στενοχωρίας, τότε δὲν θὰ ἐδημιούργοῦντο κλέπται, καὶ ἐπομένως ὅτι οἱ κλέπται οἱ κλέφοντες τὸν Γερμενῆ εἶνε ἰδίῳ του δημιουργήμα! δηλ: ὁ κ. Γερμενῆς δημιουργὸς καὶ αἰτίας κλεπτῶν καὶ συνεργὸς κλοπῶν! αὐτὸ εἶνε παρῶξεν.

Προοδευτ.— Καὶ ὅμως ὡς βλέπεις ἔτσι λέγει ἡ λογικὴ καὶ ἔτσι ἀποδεικνύουν τὰ πράγματα.

Συντηρητ.— Καλὰ! οἱ ἀνωτέρω εἶνε ἐκμεταλλευταί, κομματάρχαι, ἀντιπρόσωποι καὶ ἐπομένως ὑπεύθυνοι διὰ τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν, ἀλλὰ ὁ τελειώματος Ἀντύπας τί κακὸν ἐποίησε διὰ νὰ ἀπωλέσῃ εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς νεότητος τοὺς κεκρυμμένους θησαυροὺς του;

Προοδευτ.— Νὰ Σὲ πῶ, ἐδῶ πὸ πρᾶγμα ἀλλάσσει μορφὴν, τὸ γεγονός τοῦτο εἶνε ὀλίγον τραγικωμικὸν καὶ ὑπὲρ τὸ δέον ἀστεῖον, 800 εἰκοσὸφραγκα δεμένα μέσα εἰς ἕνα σκαρτσούνι καὶ φυλκμένα εἰς τὸ βάθος ἐνὸς σαρταριοῦ! Μμ.μ.μ. Χμ.μ.μ! καὶ ὕστερα ὁ κάτοχος ἀφίπων ἔφημον τὴν κατοικίαν του διέρχεται τὰς συνοικίας καὶ τὰς λεωφόρους τῶν «Κυθίων» τῶν «Φάτρων» τῶν «Κιζίης» τῶν «Προκυμαίων» κ. τ. λ. καὶ κηρύσσει τὸν λαόν

τῶν χρυσῶν του ταλάντων, τοῦτο φίλε μου σημαίνει ὅτι ὁ κ. Ἀντύπας προυκάλει καὶ προδιέθετε κάθε ἀσθενῆ χαρακτήρα καὶ κάθε πεινασμένο παλινῆθροπο εἰς τὸ ἐγκλημα, αὐτὸς λοιπὸν εἶνε ὁ μεγαλύτερος υπεύθυνος διὰ τὴν κλοπὴν, αὐτὸς κί' αὐτὸς εἶνε συνεργὸς εὐτραφέστατος καὶ ὑψηλότατος.

Συντηρητ.— Λοιπὸν κατὰ τὴν γνώμην σου δὲν εἶνε ἐλεύθερος κινεῖς νὰ θέτῃ τὰ χρήματά του ὅπου θέλει, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐρωτᾷ τοὺς κκαποιοὺς καὶ τοὺς κλέπτας, πῶς εὐχρεστοῦνται νὰ τὰ θέτῃ ἵνα μὴ τοὺς ἐγείρῃ τὴν ὀρεξίν πρὸς κλοπὴν,

Προδευτ.— Μάλιστα, ἐγὼ φρονῶ ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχει καθήκον νὰ μὴ ἀναξερῇ τὰς πληγὰς τοῦ ὁμοίου του καὶ καθὼς λέγει ὁ φίλος μου ὁ Μπάμπης ὁ Πατρίκιος δὲν πρέπει νὰ παραθέτωμεν ἐνώπιον ἐνὸς πεινασμένου χοιρίδιον ἐψημμένον καὶ φεύγοντες νὰ τὸ ἀφίνωμεν ἔρημον διότι τοῦτο εἶνε ὡς νὰ τοῦ λέγωμεν ὅτι ἀνήκει φυσικῶς καὶ ΠΕΙΝΙΚΩΣ εἰς αὐτόν! Ἐγὼ λέγω ὅτι τὰ χρήματα ἐφ' ὅσον θεωρῶνται ὡς ἀναγκαῖα ἀντιπρόσωποι τοῦ πραγματικοῦ πλούτου εἶνε μία δύναμις, ἐν μέσῳ διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὴν πρόδον τοῦ ἀνθρώπου, ἐπομένως τὴν δύναμιν ταύτην τὸ μέσον τοῦτο πᾶς ὁ κατέχων ἔχει δικαίωμα νὰ τὸ μεταχειρίζεται διὰ τε τὴν ἰδίαν αὐτοῦ εὐτυχίαν καὶ διὰ τὴν τῶν ἄλλων (ἐὰν θέλῃ) οὐδεὶς ὅμως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸ κατὰ ἄχρηστον μεταβάλλων τὴν δύναμιν ταύτην εἰς ἀνωφελῆ καὶ νεκρὰν οὐσίαν χρησιμεύουσιν μόνον ὡς δόλωμα διὰ τοῦ ὁποίου εὐκόλως δύνανται νὰ συλληφθῶσιν πεινῶντες καὶ ἀνόητοι ἰχθεῖς! Ὁ ἔχων χρήματα ἐὰν μὲν εἶνε ἄνθρωπος ἐχέφων συγχρόνως καὶ δικαίος τὰ μεταχειρίζεται εἰς ἔργα κοινοφελῆ παγκοσμίως, ἐὰν δὲ εἶνε ἰδιοτελής ἔχει ὅμως τὸν κοινὸν νοῦν τότε τὰ κατὰθέτει εἰς τὴν Τράπεζαν, ἐὰν ὅμως ἔχει τὸν νοῦν τοῦ κ. Ἀντύπα τὰ βάνη στὸ σκαρτσούν καὶ τότε ὁ κλέπτης διορθώνει τὰ κακῶς ἔχοντα.

Συντηρητ.— Ὡστε οἱ κλέπται καθὼς λέγεις ἐδιόρθωσαν τὰς ἐλλείψεις τοῦ διαθέτου καὶ τὰς διανοητικὰς ἀτελείας τοῦ κληρονόμου καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ τοὺς ὀφείλωμεν εὐγνωμοσύνην! ὦραϊα!

Προδευτ.— Μὴ βιάζεσαι κύριε συνήγορε τοῦ καθεστῶτος καὶ τῶν κακῶν πράξεων, ἀκουσε, Ἐδῶ ἔχομεν δὺ οὐ πράξεις κκκς καὶ ἡ μία δὲν δύναται νὰ ἐξουδετερώσῃ τὴν ἑτέραν, ἰδοὺ πῶς σκέπτομαι ἐγὼ—ὁ κρύπτων τὸν θησαυρὸν του κατὰ τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ ἐκδιώκεται ἐκ τῆς Κοινωνίας ὡς κακὸς καὶ ἐπιβλαβής, ὁ δὲ κλέπτων τὴν περιουσίαν τοῦ ἄλλου καταδικάζεται ὑπὸ τοῦ ἀνθρωπίνου νόμου ὡς κκαποὶὸς καὶ ἐπικίνδυνος, ἀμφοτέραι αἱ πράξεις ὡς βλέπεις τιμωροῦνται διότι ἀμφοτέραι εἶνε ἐγκληματικαὶ καὶ ἀμφοτέραι ἀλληλοκρατούμεναι καὶ ἀλληλοβοηθούμεναι δημιουργοῦσιν τὸ ἐγκλημα.

Συντηρητ.— Εἰ! Πολὺ καλὰ εἰς ὅλα αὐτὰ ἂς ὑποθέσωμεν πῶς ἔχεις δίκην καὶ εἶνε ἔτσι ὅπως κρίνεις, ἀλλὰ τὸ Δαμιανὸ ἢ Κακαβούλη πῶς τὸν ἐβάλε ἢ πῶς τὸν παρεκίνησεν νὰ τραυματίσῃ τὸν ἀτυγῆ ἐνωματάρχην Σκαρλάτον καὶ τὸν δυστυχῆ χωροφύλακα Χάρττον; μὴ τὸν παρεκίνησεν ὁ Χάλδας ἢ ὁ Γερμενῆς;

Προδευτ.— Ἀπάνου κάτου δὲν κάμνεις λαθος, ἂν δὲν τὸν παρεκίνησεν οἱ ἀνωτέρω τὸν παρεκίνησεν βεβαίως ὁ Διευθυντῆς τῶν Φυλακῶν ὅστις τὸν ἐβάλε στὸ περιβόλι νὰ καθαρίσῃ τὰ χορτάρια καὶ αὐτὸς ἐθεώρησε καλλίτερον νὰ φύγῃ γιὰ νὰ εὕρῃ κκκρον νὰ καθαρίσῃ ἐνωματάρχας καὶ

χωροφύλακας!

Συντηρητ.— Μὰ φίλε μου δὲν ἔχεις δίκην ἐδῶ διότι τὸ ἐπιτρέπει ὁ Νόμος νὰ βγάνῃ ὁ Διευθυντῆς 2-3 ἐλαφροποινίτας διὰ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Περιβολίου καὶ

Προδευτ.— Καὶ . . . τῶν πορνείων καὶ τῆς δημοσίας τάξεως καὶ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν χαρτοπαικτικῶν καὶ καὶ . . . τότε λοιπὸν πταίει ὁ Νόμος, ὁ Βουλευτῆς ἐσύ, ἐγὼ, ὁ κόσμος ὅλος, τὸ καθεστῶς τέλος πάντων.

Συντηρητ.— Ἐπομένως τί πρέπει νὰ γίνῃ.

Προδευτ.— Νὰ ἀχθῶσιν ὅλοι ἐπὶ τοῦ ἐδωλίου τοῦ κκατορουμένου, καὶ Νομοθέται καὶ Βιομήχανοι καὶ ἔμποροι καὶ πλούσιοι καὶ κλέπται καὶ φονεῖς καὶ κκαποιοὶ! οἱ μὲν πρῶτοι διότι προκαλοῦσι καὶ διδάσκουσι τὴν κλοπὴν τὸν φόνον τὴν πορνείαν, οἱ δὲ δεῦτεροι διότι ἐνεργοῦσι καὶ ἐκτελοῦσι ταῦτα.

Συντηρητ.— Καὶ τὸ συμπέρασμα ποῖον εἶνε;

Προδευτ.— Ὅτι ὅσο εὐρίσκονται εἰς τὴν ἀκμὴν τους τὸ κ ό μ α, οἱ Κοματάρχει, οἱ πλεονέκται, οἱ φιλάργυροι θὰ ἀκμάζωσιν ἐπίσης καὶ οἱ κλέπται καὶ οἱ ἐγκληματίαι.

Συντηρητ.— Καὶ ἡ διόρθωσις πόθεν.

Προδευτ.— Ἐργασία καὶ Μόρφωσις—Ἐργοστάσια καὶ Λαϊκὰ Σχολαῖ—Ἀς ἐργασθῶμεν ὅλοι ὑπὲρ τῆς γενικῆς προόδου ἐξαλείφοντες, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, διὰ τῶν ἀνωτέρω μέσων τὴν πενίαν καὶ τὴν ἀμείαν καὶ τότε θὰ ἐξαλειφθῇ τὸ ἐγκλημα. ἔως τότε οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν εἶνε ἄθως καὶ ἀμέτοχος οἰκιστὴς κκκς πράξεως.

ΔΙΑ ΤΟΝ «ΗΛΙΟΝ.»

Ὁ Φαινόμενος Συντάκτης τοῦ «Ἡλίου» ἂς μάθῃ ἡ Κοινωνία ὅτι δὲν εἶνε ὁ πραγματικὸς Συντάκτης, καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἀνεχόμεθα ὑπὲρ τὸ δέον! ὡς πτωχὸν καὶ ἀνόητον. Ἐντούτοις εἶνε λυπηρὸν νὰ γίνετται τῶντι οὐ μόνον Φακκνάπας ἀλλὰ τὸ τέλειον νευρόσπαστον τὰ νυκτὸς δοχεῖτο διὰ τοῦ ὁποίου σκορπάει ἀφειδῶς τὰς ἀκαθαρσίας του ὁ ἀληθινὸς ἐκδότης καὶ συντάκτης τοῦ «Ἡλίου» τοῦ ὁποίου τὰ σοφὰ δοκίμια κατήντησιν ἀξιώματα ἐμπαθείας, θράσους καὶ ἀναίδείας! ἐλπίζομε δὲ ἀναγκαζόμενοι νὰ εἴπωμεν τὸ! . . . καὶ τὸ . . . γιὰ νὰ μάθῃ ἐπὶ τέλους ὁ δειλώτατος αὐτὸς ὁ μὴ τολμῶν νὰ εἴπῃ τὸ ὄνομα του ὅτι «ὅποιος ἔχει τὸ σπῆτι του φτιασμένο ἀπὸ γυαλὶ δὲν πρέπει νὰ πετροβολᾷ τὰ σπῆτια τῶν ἄλλων!»—Ὡς πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῶν εἰδήσεών μας, ἐκείνην μὲν τοῦ κ. Καμπίτση τὴν ὁμολογεῖ ὁ ἴδιος «δὲν τὰ ἀρκαζε ὅλα διότι δὲν τοῦ τῆδωκε ἐτσέπωσε μόνον τὸ ἡμῖς ἐκ τοῦ βοηθήματος!» ὡς πρὸς τὴν ἀπολύμανσιν περὶ ἧς ἐγράψαμε καὶ τῆς φυγῆς τοῦ εὐλογιῶντος ταῦτα δὲν ἀναιροῦνται διὰ τοῦ εὐχαριστηρίου, εἶνε δὲ γνωστὰ ἀμφοτέρω ὡς γεγονότα ἀναμφισβήτητα—Γράφομεν ἀλήθειαν διότι οὔτε γιὰ κόμην οὔτε γιὰ τσέπη μεριμνῶμεν! ἐπομένως σιγεῖτε Ποντίκια!

Ἀῦριον Κυριακὴν ὥραν 11 π. μ. προσκαλοῦνται τὰ τακτικὰ μέλη πρὸς ἐκλογὴν ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς

—Ὁμιλία περὶ τῶν αἰτίων τῶν κλοπῶν καὶ τοῦ ἐγκλήματος ὥραν 6 μ. μ.—Εἴσοδος ἐλευθέρη.

(Ἐκ τοῦ Λαϊκοῦ Ἀγανωστηρίου.)

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ